

до 100-річчя від Дня народження

**ПШЕНИЧНИЙ ПАВЛО ДМИТРОВИЧ – ВИДАТНИЙ ВЧЕНИЙ ТА ПЕДАГОГ
У ЗООТЕХНІЇ**

Його ім'я стоїть поряд з такими видатними вченими світового рівня як М. П. Чірвінський, Є. А. Богданов, М. Ф. Іванов, Ю. Ф. Ліскун, І. С. Попов, О. П. Дмитроченко та ін.

Павло Дмитрович залишив після себе помітний слід, пройшовши довгий, тернистий, але плідний шлях від студента до академіка Української академії сільськогосподарських наук.

П. Д. Пшеничний зробив вагомий внесок у розвиток вітчизняної зоотехнії. Ним особисто розроблені теоретичні і практичні рекомендації щодо вирощування молодняка сільськогосподарських тварин. До останніх днів він займався питаннями нормованої годівлі тварин, особливо у молочному скотарстві, вирішенню проблем обміну та впливу поживних речовин корму на синтез отриманої продукції.

Він був надзвичайно чесним у науці, високо ерудованим у різних галузях сільськогосподарського виробництва, принциповим вченим, критично відносився до пропонованих, але ще мало обґрунтованих наукових розробок у тваринництві і кормовиробництві.

Йому були притаманні простота в повсякденному житті, скромність, вміння спілкуватися зі студентами, колегами і відвідувачами.

Народився Павло Дмитрович 12 листопада 1903 року в слободі Савинці Ізюмського повіту Харківської губернії в сім'ї робітника. Закінчивши в 1914 році земську початкову школу, працює учнем, а потім підручним слюсаря в Ізюмських головних майстернях Північно-Донецької залізниці.

Та потяг до знань приводить його до Харківської зоотехнічної профшколи і в 1926 році він вливається до лав студентів Харківського зоотехнічного інституту. Після отримання кваліфікації агронома-зоотехніка Павло Дмитрович до 1930 року працює зоотехніком експедиції Наркомзему УРСР і з цього часу його життя тісно пов'язане з науковим пошуком у вирішенні глобальних проблем зоотехнічної науки.

У квітні 1930 року він переходить працювати на станцію „Терезино” Київської області, надалі працює в Оренбурзькому науково-дослідному інституті м'ясо-молочного скотарства, Всесоюзному НДІ гібридизації і меліорації тварин „Асканія-Нова”. В цей час у Павла Дмитровича формується оригінальний напрям у вивченні принципів і методів стимулювання розвитку функції живлення та обміну речовин у молодняка сільськогосподарських тварин. В 1937 році П. Д. Пшеничному присуджується науковий ступінь кандидата сільськогосподарських наук.

На протязі п'яти років, з 1938 року до 1943 року Павло Дмитрович плідно працює у Башкирському сільськогосподарському інституті (м. Уфа), спочатку на посаді завідуючого кафедрою годівлі сільськогосподарських тварин, згодом – деканом зоотехнічного факультету, далі проректором і ректором цього ж інституту.

У 1943 році повертається у щойно звільнений від німецько-фашистської окупації Харків і до 1953 року працює доцентом, професором, завідувачем кафедри годівлі сільськогосподарських тварин Харківського зоотехнічного інституту. Докторську дисертацію, у якій розкривалися принципи і методи спрямованого вирощування молодняка сільськогосподарських тварин Павло Дмитрович захистив у 1948 році.

У м. Київ Павло Дмитрович переїздить у 1953 році, де працює завідувачем сектору тваринництва АН України і очолює кафедру загальної зоотехнії Київського сільськогосподарського інституту. З 1954 до 1957 року Пшеничний – ректор щойно утвореної Української сільськогосподарської академії і завідуючий кафедрою годівлі с.-г. тварин, яку очолює до 1974 року.

В 1956 році Рада Міністрів УРСР затвердила Павла Дмитровича дійсним членом-академіком УАСГН, в якій він до 1959 року – віцепрезидент, а з 1959 до 1962 року – академік-секретар відділу тваринництва.

Результати наукових досліджень Павло Дмитрович опублікував більш ніж у 280 книгах, монографіях, статтях, рекомендаціях.

Професор Пшеничний любив працювати з молоддю, приділяв велику увагу вихованню наукової зміни. За його життя було підготовлено 22 доктори і 132 кандидати наук, 19 із них – іноземні громадяни.

Де б не працював П. Д. Пшеничний, він завжди займав активну життєву позицію. Його знали як відомого громадського діяча, він обирався депутатом Київської обласної ради депутатів трудящих, багато років був членом правління Республіканського Товариства „Знання” УРСР, членом редколегії журналів „Вісник сільськогосподарської науки”, „Тваринництво України”, Української сільськогосподарської енциклопедії. З 1964 року – засновник і відповідальний редактор, а з 1968 року – член редколегії 38 випусків республіканського міжвідомчого збірника наукових праць „Корми і годівля сільськогосподарських тварин”.

П. Д. Пшеничний відзначався енциклопедичною компетентністю, допитливістю і новаторством. Про нього можна сказати: особистість, яка випереджає час і простір мисленням.

На всіх посадах Павло Дмитрович був вимогливим до себе і оточуючих, принциповим, обов’язковим і чесним, надзвичайно працездатним.

За заслуги перед Батьківщиною П. Д. Пшеничний відзначений урядовими нагородами: орденами Леніна та „Знаком Пошани”, у 1969 році йому присвоєно почесне звання „Заслужений діяч науки УРСР”.

Висока наукова ерудиція, енергійна практична діяльність, чудові людські якості – доброзичливість, порядність, чуйність, сердечність – створили Павлу Дмитровичу незаперечний авторитет серед вчених України та інших держав світу.

1 травня 1985 року, на 82 році життя, П. Д. Пшеничного не стало.

Життя і діяльність Павла Дмитровича Пшеничного – яскравий приклад вірності професійному обов’язку, самовідданого служіння своєму народу, своїй Батьківщині.

Колектив ДАУ